

אמת, בריאות האדם

עי' במדרש הידוע לעניין בראית אדם, שהמלכים נחלקו, אלה --"ברא, אלה אל יברא. צדק אומר יברא, אמרת-אל יברא. חסד -- יברא, שלום--אל יברא. מה עשה הקב"ה, השליך אמרת ארצה, כדכתיב "וישליך אמרת ארצה", וברא את האדם.

והשאלה נשאלת: מדוע השליך אמרת ארצה ולא שלום, שגם שלום הצבע גנד בראית האדם? האדרמו"ר מקוזאק גאר, כدرכו, שה' השליך אמרת ארצה ולא שלום, שאם אמרת נשאר, אין "רוב" שיכל להכריע את האמת.

ונראה גם פירוש אחר: לו הייתה האמת קיימת במלואה, היה המצב כך שהיאקשה לבן אדם להתקיים. רס"ג כבר כתב בספר "האמונות והדעות" שלו (בהקדמה) על "האמת המרה" שבני אדם בורחים ממשתמטים ממנה. אמרת הבאה מן השמים פירושה אמרת מחלטה, בלי פשרות ולא תנאים, ואמת עצמאית אימה לבן אדם שהוא יציר חלש ופוגם, ממש כשם שאי-אפשר לאדם להתקיים תחת המשך במלואה שקרנית מארים את כל פינות הוויתו ללא כל. על-כן, הבואר הוא לא רק שהאמת הצעה שהאדם אל יברא שכולו שקרים (כדברי המורש) אלא שאי-אפשר לו להברא ולהתקיים בנסיבותיה של האמת הטהורה הערטילאית. וכך "השליך את האמת ארצה" לא רק להפטר ממנה כדי שיוכל לברא את האדם על-פי הרוב של יוצאי עליון, אלא שהאמת שהיא הכרחית לחיבים תקינים ומוסריים לאדם תצמיח מן הארץ, דהיינו, שתונפייע לאט, וticaנס לח"י אונוש באופן אורגני וטבעי, וכך סוף-סוף יוכל האדם לבקש חייו על האמת במידה המספקת ומתחילה לו, מה שלא היה יכול לעשות אם האמת באה מן השמים, ככלומר, ללא התחשבות עם יכולתו של האדם לקלוט ולספג את האמת.